

Zelena prihodnost Evrope

Sprejeto z amandmaji
Kongresa stranke Evropskih Zelenih (EZ)
Ženeva 14. oktober 2006

Naša evropska perspektiva	2
1. STANJE EU	2
2. ZELENA POLITIČNA VIZIJA EVROPSKE PRIHODNOSTI	4
Mirovni projekt	4
Trajna prihodnost.....	4
Krepitev našega Evropskega Socialnega Modela	5
Pravice potrošnikov in Zdravstveno varstvo	5
Zelena ekonomska vizija Evrope	5
Globalni akter za pravičnejšo globalizacijo.....	5
Demokracija, raznolikost, migracije in pravna država	6
3. DEMOKRATIČNA ARHITEKTURA ZA DONOSNO EU	6
Evropski parlament.....	6
Nacionalni parlamenti	7
Subsidiarnost.....	7
Politične stranke	7
Sodišče	8
Neposredno sodelovanje državljanov	8
4. BODOČE ŠIRJENJE EU	8
5. (KAKO) BOMO DOBILI EVROPSKO USTAVNO POGODBO?.....	9
6. ZELENEČA EVROPA.....	10
Evropa kot mirovni projekt	10
Gradnja trajne prihodnosti	11
Krepitev evropskega socialnega modela	13
Potrošniške pravice in varovanje zdravja	14
Zelena ekonomska vizija Evrope	15
Evropa kot akter za pravično globalizacijo	17
Demokracija, raznolikost in pravna država.....	18
Migracije.....	19
ZAKLJUČEK	20

Naša evropska perspektiva

Za Zelene je Evropa vedno pomenila več – tako geografsko kot politično – kot le Evropska Unija. Od začetka evropske koordinacije Zelenih strank leta 1983 smo kot naše člane vedno imeli Zelene stranke znotraj in zunaj Evropske Unije: trenutno naša stranka EZ združuje 35 strank iz 31 držav. Predvsem v času globalizacije, se okoljski in družbeni problemi ne začnejo ali končajo na mejah držav članic EU. Za nas – Zelene gradnja zidu in zapiranje oči pred dogajanjem na tujem ne pride v poštev. Zeleni vidimo EU kot mirovni projekt in prepoznavamo, da je rast eden izmed ključnih načinov, da to dosežemo.

Rastoče pomanjkanje družbenih pravic, predvsem glede zaposlitve in perspektive prihodnosti mladih ljudi, zmanjševanje človekovih pravic v času terorizma, rastoč vpliv organiziranega kriminala, jedrski prosti tek, kot tudi propad ekoloških kriterijev in seveda zastoji na institucionalnem nivoju EU so med drugimi zadevami pomembna problematika za Zelene v celotni Evropi – znotraj in zunaj EU.

EU je imela in še ima en velik cilj za Zelene: da po stoletjih vojn in konfliktov, zgradi trajni mir in sodelovanje med ljudmi tega kontinenta in da ima po stoletjih kolonizacije pozitiven vpliv na globalno politiko. Še posebno drugi aspekt ni dosege rezultatov, kot so si jih želeli Zeleni. Zato je poudarek tega dokumenta na nujnih zadevah, ki jih Zeleni vidijo na nivoju Unije, saj imajo stanja in politike znotraj EU odločilen vpliv ne le na dogajanje znotraj EU, temveč tudi na razvoj drugih delov Evrope in ostalih kontinentov.

1. STANJE EU

Evropska Unija je zgodovinska zgodba o uspehu. Še nikoli v zgodovini Evrope ni toliko držav uživalo mir tako dolgo. V večih pogledih, je Evropska Unija igrala pozitivno vlogo v evropski politiki in ekonomiji, ter družbeni in okoljski evoluciji. EU je pripomogla k ponovni združitvi Evrope. Bila je pozitiven akter v promociji miroljubnih rešitev trajajočih mednarodnih konfliktov. V grajenju močnega okvirja okoljske politike, je EU postala mednarodna znanilka tranzicije proti ekološko trajni družbi, čeprav je potrebno opraviti še veliko dela. Projekt širjenja EU je pripeljal do demokratične stabilizacije evropske regije. V tej promociji človekovih in manjšinskih pravic, antidiskriminacijskih politik in politike enakosti med spoloma je EU izbrala progresivno pot. Članstvo EU je pripeljalo do zmanjšanja ekonomskih neenakosti med različnimi evropskimi deželami, čeprav ni našla rešitve za odpravo neenakosti znotraj meja Evrope.

A vseeno EU kot projekt ljudi in držav trenutno doživlja krizo. To je postalo jasno, ko so bili znani izidi referendumov na Nizozemskem in v Franciji.

Trenutno debato o EU dominirata dve perspektivi, ki si nista nujno nasprotujoči: na eni strani obstaja močan skepticizem glede EU, njenem pomanjkanju demokratske transparentnosti, birokraciji in proti dominantnosti neo-liberalnih ekonomskih politik znotraj EU. To se združuje s strahom mnogih ljudi, da bodo izgubili oblast nad lastnimi življenji. Na drugi strani ljudje upajo, da bo EU varovala »Evropski družbeni model« z visokimi družbenimi, okoljskimi, potrošniškimi in drugimi standardi in jih zavarovala pred negativnimi vplivi ekonomske globalizacije. Iz prve perspektive, je EU šla predaleč; iz druge, ni naredila dovolj. Obe pa se strinjata da EU ne deluje in izpolnjuje stvari, kot bi morala. Poleg zaustavitve v Ustavnem procesu je nedavno splošno zmanjšanje proračuna EU, ki so ga vsilile države članice v okviru finančne perspektive 2007-2013 pokazalo razsežnosti krize. EU se sooča s strukturalnimi problemi in pomanjkljivostmi, ki niso bile rešene. EU bo morala najti novo definicijo njene

vloge v političnem kontekstu rastoče podpore za konzervativne in celo nacionalistične ideologije v različnih državah članicah.

EU trenutno plačuje visoko ceno za leta, ko ji je primanjkovalo političnega poguma in za pomanjkanje vizije političnih vodij držav, ki so bile v njo včlanjene. Način delovanja procesa odločanja in distribucije moči med različnimi nivoji odločanja v EU s 25 državami članicami je problematičen. Nacionalne vlade lahko še vedno blokirajo pomembne odločitve, ki bi pomenile korak naprej v integracijskem procesu, ki predstavlja napredek za okolje, družbo in življenje prebivalcev. Odločitev o razširitvi EU je bila nezadostno podprta s krepitvijo civilne družbe, demokratičnih procedur in institucij. Amsterdamski in Niški sporazum so zgrešili pomembne priložnosti, da bi izboljšali delovanje EU.

EU se sooča z demokratičnim deficitom na večih nivojih. V mnogih državah lahko nacionalni politiki uporabljajo EU kot grešnega kozla za njihove odločitve in politike. Pomembni aspekti ali domene evropskega odločanja so izognejo demokratični kontroli na nacionalnem ali evropskem nivoju in ostajajo trdno v rokah vlad držav članic in administracij. Delitev kompetenc med različne nivoje prispeva k dejstvu, da EU poskuša v nekaterih domenah narediti preveč, v drugih pa lahko naredi premalo. Rezultat referendumov je pokazal, da se velik del evropske populacije ne prepozna v politikah, ki se izvajajo v imenu EU. V očeh mnogih Evropejcev je EU, kot toliko vlad, izbrala pot konkurence namesto sodelovanja, kar je pripeljalo do oddaljevanja od pozitivnih elementov evropskega integracijskega procesa. Preveč Evropejcev meni, da ne morejo vplivati na odločitve v EU, medtem ko imajo močni ekonomski lobiji direkten dostop do procesov odločanja.

V njeni strukturi in delovanju, je EU favorizirala in investirala v konkurenčen tržni model razvoja namesto promocije evropskega modela solidarnosti. Kontrast med »trdim zakonom« monetarnih pravil in »mehkim zakonom« metode odprte koordinacije in socialnih politik je nedosegljiv. Če želi evropski projekt prepričati prebivalstvo, se mora ta problem rešiti.

Argumenti, ki jih uporablja vse več politikov v debati o širitvi so zaskrbljujoči. Nekdo ne more hkrati želeli širitve in ne biti pripravljen investirati potrebnih zneskov denarja. Mišljenje, da se solidarnost lahko prestavi na poznejši čas ali se ji izogne je nevarna strategija, ki lahko vodi do kratkotrajnih (nacionalnih) političnih prednosti, na dolgi rok pa lahko povzroči visoko politično ceno, na primer, glede problematike varnosti. Enako pomembno je, da EU podrobneje pogleda zmagovalce in poražence trenutnih politik (npr. skupna kmetijska politika) in popravi tiste postopke ali ukrepe, ki vodijo v uničevanje mehanizmov solidarnosti med članicami EU.

Kriza evropskega projekta ima lahko več opravka z osnovnimi problemi globalizacije. Potekanje globalizacijskega procesa je pripeljalo do globoko ukoreninjenega strahu med prebivalci. Socialna »prepričanja« izginjajo skupaj z zaupanjem, ki ga je prebivalstvo imelo v njene institucije. Predvsem ekonomski globalizacijski proces potrebuje močnejši politični odgovor. Evropski politiki se zdijo nezmožni prepričati svoje prebivalce o dodani vrednosti EU v tej zadevi. V očeh mnogih je EU motor negativnega globalizacijskega procesa namesto da bi predstavljala rešitev mnogih problemov, ki jih vidijo prebivalci. To je postalo jasno v diskusijah o npr. neo-liberalni direktivi o »Bolkensteinskih« storitvah, direktivi o pristaniških storitvah, o direktivi o delovnem času, pritisku komisije, da odpre trg za genetsko spremenjene organizme.

A bolj osnovno, učinki nevzdržnega življenja ne moremo več ignorirati, ali jih »eksportirati« na drugo stran svet ali bodočim generacijam. Do nedavnega je bogatejšim (zahodno) evropskim državam uspevalo zadrževati negativne produkte globalizacije zunaj. To pa več ne drži. Samo

izbira ekološke pravice, kar pomeni, da bodo te evropske države morale temeljito zmanjšati njihove ekološke odtise, kot predpogoj za pravičen in trajen razvoj ostalega dela sveta, lahko odpre vrata v varnejšo in bolj pošteno prihodnost.

2. ZELENA POLITIČNA VIZIJA EVROPSKE PRIHODNOSTI

Potrebujemo politično in ekonomsko dobro integrirano EU kot nepogrešljivega akterja na ključnih političnih področjih in pri izpolnjevanju ključnih zelenih ciljev. Želimo, da so ta področja jasno definirana. Zagotoviti hočemo, da se uporabljajo učinkovite, transparentne in demokratične strukture odločanja za doseganje teh ciljev. Potem pa so tu še področja, kjer bi odločanje moralo potekati na nacionalnih, regionalnih ali lokalnih nivojih.

Za nas Zelene, EU predstavlja mirovni projekt in mednarodnega akterja za mir in človekove pravice. EU se mora zavzeti za trajno prihodnost. EU bi morala varovati naš evropski družbeni model. EU mora izboljšati pravice potrošnikov in zdravstveno varstvo. Ekonomska prizadevanja EU bi morala biti navdihnjena z zeleno evropsko vizijo osnovano na ponovni definiciji njenih ekonomskih ciljev, tako da bi varovanje okolja in skupne blaginje ljudi imela prioriteto nad privatnimi interesi. EU bi morala postati globalni akter za pravičnejšo globalizacijo. EU mora predstavljati demokracijo, raznolikost, enakost na vseh nivojih in pravno državo.

Mirovni projekt

Mir je v EU postal »normalno« stanje, kar je uspeh za EU. Nedavna širitev in evropska ponovna združitev utrjuje vlogo EU kot garanta za mir. EU mora razviti tudi novo sosedsko politiko, da implementira svojo obvezo gradnje trdne osnove za skupno varnost z vsemi tistimi sosednimi državami, ki se ne bodo pridružile EU. Solidarnost izražena v močnejših in učinkovitih demokratičnih institucijah je poglobljena, če želimo mir, pravico in varnost za sedanje in bodoče generacije. Mednarodna skupnost pričakuje, da bo Evropa igrala globalno vlogo za mir in človekove pravice. Eno-polarni svet z eno državo kot »šerifom« ni varen svet, kot tudi ni multi-polaren svet konfliktov. Evropske države se morajo združiti, da dosežejo uspeh na osnovi multilateralizma, katerega prioriteta je preventiva, razorožitev in nevojaško reševanje konfliktov.

Trajna prihodnost

Čeprav je daleč od popolnosti, je ustanovitev relativno visokih okoljskih standardov v EU ena izmed njenih zgodb o uspehu. EU naj bi bila prostor, kjer se manifestira trajna in pravična prihodnost. EU je odgovorna za sistematično odločanje o okoljskih, energetskih, transportnih, kmetijskih, potrošniških in znanstvenih zadevah. Okoljska politika je tudi politika gospodarskih inovacij in ustvarja delovna mesta in gospodarske priložnosti. Investicija v vzdrževanje ekologije je tudi investicija v pravico in varnost. Potrebujemo torej ambiciozne politične cilje in instrumente, ki bi omejili klimatske spremembe, ustvarili trajno transportno strukturo, ohranili in okrepili naravno raznolikost, ohranili trajno kmetijstvo z upoštevanjem Zelenih globalnih perspektive in ki bi podpirale raziskovalno politiko usmerjeno v trajnejši razvoj.

Krepitev našega Evropskega Socialnega Modela

Velika večina Evropejcev podpira evropsko socialno tradicijo, ki visoko ceni družbeno pravico, javne službe, enakost med spoloma, delavske pravice in pravice potrošnikov, varstvo okolja in zdravstveno varstvo. Ohranjanje te tradicije v vedno bolj konkurenčnem svetu ne moremo več doseči le na nacionalnem nivoju. Da bi obvarovali te tradicije in jih razvili skupni evropski socialni model se moramo učiti iz različnih nacionalnih izkušenj. Moč EU bo potrebna za uravnoteženje potrebe po povečanju inovacij, učinkovitosti in konkurence z vrednotami evropskega socialnega modela. Evrope nočemo izolirati od preostalega sveta, niti nočemo zasledovati in izvažati stil življenja, ki tako obremenjuje naš planet. Ukvarjanje s spremembami okolja je stvar družbene pravice znotraj naših družb, kot tudi celotnega sveta.

Pravice potrošnikov in Zdravstveno varstvo

Ni važno ali gre za ptičjo gripo ali dioksin, v času krize potrošniki računajo na EU, da zaščiti njihove pravice in življenja; enako pomembno pa je zagotavljanje pravic potrošnikov na odprtem trgu (npr. ko potrošniki hočejo varno hrano brez genetsko spremenjenih organizmov). EU je nepogrešljivo orodje za potrošnika in zdravstveno varstvo – vloga, katero države članice same ne igrajo več učinkovito. Preventivni princip se mora uporabljati skozi celotno prehranjevalno verigo, prav tako pa je potrebno postaviti jasna pravila o odgovornosti glede genetsko spremenjenih organizmov. Resnično evropska politika glede omenjenih problematik bo zahtevala nepopustljivo izvršno moč, ki se bo po potrebi sposobna upreti pritiskom mednarodnih korporacij in vlad in ki bo sodelovala z državami v razvoju pri spreminjanju pravil v mednarodnih organih.

Zelena ekonomska vizija Evrope

Konkurenčnost bi morala biti definirana glede na principe splošnega interesa, predvsem pri varovanju okolja in družbeni koheziji. Za Zelene, je skupni napredek v iskanju splošnega interesa in predvsem varstva okolja pomembnejši od konkuriranja in konkurenčnosti. Osrednji poudarek gospodarske politike Zelenih je naša strategija zmanjševanja odvisnosti od fosilnih goriv, predvsem odvisnost od nafte in zagotavljanje nejedrskega energetskega sistema. Zasledujemo inovacijsko pot, ki združuje energetske učinkovitost, varčevanje z energijo in razvoj obnovljivih energij. Absolutna prioriteta Zelenih je postopno umikanje civilnih in vojaških jedrskih tehnologij. Da bi rešili problem dobave energije, moramo spremeniti naša življenj in potrošniške vzorce. EU mora biti aktivnejša na teh področjih. Z enotnim trgov in evrom kot enotno valuto večine držav članic, je evropsko politično sodelovanje postalo neizogibno in niti ekološka trajnost, niti gospodarska kohezija nista dosegljiva brez njega. Del te naloge pa je tudi zaustavitev škodljive davčne konkurence.

Globalni akter za pravičnejšo globalizacijo

EU mora biti močan in ekološko trajen globalni akter za promocijo globalizacije osnovane na solidarnosti. Zeleni vzpodbujamo korektno trgovanje. Podpiramo uvajanje Tobinovega davka na evropskem nivoju. Želimo, da EU sodeluje z državami v razvoju in novimi silami pri promociji trajnega razvoja s sodelovanjem civilne družbe. Globalizacija glavnih tokov zahteva

tudi globalizacijo demokratičnih politik. To predvideva večjo vlogo ZN, mednarodno pravno državo in podporo mednarodne pravice.

Demokracija, raznolikost, migracije in pravna država

EU mora nedvomno izboljšati demokratične postopke. A vseeno, je EU igrala in še vedno igra pomembno vlogo pri varovanju in zahtevanju demokratičnih postopkov ter institucij v državah članicah, kot tudi opolnomočenju žensk. Ta pozitivni učinek velja za nove in stare države članice. Evropsko sodišče, Listina temeljnih pravic, evropski ombudsman in prijavni postopek so pomembna orodja za prebivalce in varovanje njihovih pravic. Zgodovinske, kulturne, etnične in jezikovne manjšine morajo biti prepoznane s strani držav članic EU. EU pa mora tudi koordinirati države članice pri boju za človekove pravice, predvsem na področjih rasizma, homofobije, ksenofobije, starostne diskriminacije, antiislamizma, antisemitizma, kot tudi zagotavljanju humanitarnih standardov za begunce, pravilnika integracije imigrantov, in pravne države v boju proti mednarodnemu terorizmu in organiziranemu kriminalu. Posebno pozornost je potrebno posvetiti Romom, saj so le-ti v mnogih državah pogosto diskriminirani dejansko ali po zakonu.

3. DEMOKRATIČNA ARHITEKTURA ZA DONOSNO EU

Evropa mora ponovno definirati demokracijo v nadsocijalnem kontekstu, s tem da je EU posebna entiteta, ki deli suverenost in združuje elemente mednarodnih organizacij in integriranih sistemov. Direktno izvršuje moči, ki so ji bile podeljene, a s strani njenih prebivalcev še vedno ni prepoznana kot popolnoma legitimna demokracija. Evropska ustavna listina vsebuje le delno rešitev za deficit demokracije v EU in mi se moramo truditi za ustvaritev stabilnega ustavnega okvira za EU.

Skupni cilj ustanov vseh držav članic je povezava izvajanja moči z zagotovljenimi osnovnimi in civilnimi pravicami; demokratično legitimnostjo; ločitvijo moči med zakonodajno, izvršno in sodno vejo vlade; parlamentarnim in vladnim sodnim nadzorom aktivnosti; zagotavljanjem ohranjanja pravne države. Vsi ti osnovni principi demokratične ureditve morajo biti razvidni tudi na nivoju EU. Ne morejo biti implementirani s pomočjo sistema odločanja ustanovljenega na medvladnem sodelovanju.

Potrebujemo ambiciozne in koherentne ustavne listine. Poleg listine temeljnih pravic se Zeleni osredotočamo na močne parlamentarne pravice, na subsidiarnost, na sodna zagotovila, na pobude državljanov in evropske referendumne kot osnovne elemente novega ustavnega reda, za katerega se borimo. Zeleni ponavljamo našo zavzetost za močnejšo parlamentarno demokracijo, transparentnost in pravno državo, ustaljene osnovne pravice, pobude državljanov in evropske referendumne kot osnovne elemente bodoče ustavne določitve.

Evropski parlament

Vsi zakonodajni akti EU bi morali biti sprejeti javno s strani Evropskega Parlamenta in Zakonodajnega Sveta, kot je bilo predlagano na Konvenciji. Za skupne Zunanje in Varnostne Politike bi Evropski Parlament moral imeti moč odrejanja zavezujočih smernic in soodločanja o proračunski alokaciji. Vloga Evropskega Parlamenta mora biti okrepljena me pogajanji in

potrjevanjem mednarodnih sporazumov. Kot ena izmed vej zakonodaje bosta Evropski Parlament in Komisija imela pravico iniciative glede evropske zakonodaje. Da bi izločili posamezne države članice, ki stalno ovirajo EU z uporabo veta, bo Zakonodajni Svet odločal o vseh zadevah skupne zakonodaje z večinskim glasovanjem.

Evropski Parlament in Zakonodajni Svet imata enakovredno pravico kontroliranja izvajanja implementacije moči Komisije. Mandat Komisije bo povezan z zakonodajnim obdobjem Evropskega Parlamenta. Predsednika komisije bo izvolil Evropski Parlament in potrdil Evropski Svet. Komisija, vključno z zunanjim ministrom in vsakim posameznim članom bo odgovarjala Evropskemu Parlamentu. Predsednik komisije bo imel polno splošno avtoriteto nasproti svojim kolegom.

Nacionalni parlamenti

Nacionalni parlamenti morajo igrati močno in aktivno vlogo v političnem življenju EU. Njihova uspešna vključenost v zakonodajne procese EU je ključnega pomena za transparentnost in sprejemanje procesov s strani širše publike. Uspešna vključenost ne sme biti omejena na politični nadzor aktivnosti vlad v evropski areni. Morali bi igrati aktivno vlogo v implementaciji subsidiarnih principov. Njihova evropska vloga bi se morala začeti z zgodnjo analizo in mnenji ter – v primeru odloka – končati z izčrpnim in dobro tempiranim prenosom na nacionalnem nivoju. Sodelovati morajo tudi v konstitutivnih skupščinah pri oblikovanju amandmajev za katerokoli veliko konstitutivno revizijo.

Subsidiarnost

Demokracija znotraj EU se manifestira na različnih nivojih: mesta in občine, regije, države članice in skupne unije. Subsidiarnost je osnovna vrednota EU. A vseeno EZ svarimo pred trenutnim trendom identifikacije koncepta subsidiarnosti s konceptom splošne ponovne nacionalizacije. Zakonodaj EU mora biti popolnoma koherentna s principi subsidiarnosti. Zaradi njene narave bo Zakonodajni Svet – ki je kabinet držav – imel posebno politično odgovornost ohranjanja subsidiarnosti. Sodišče je pristojno za razsojanje pritožb, ki spodbijajo implementacijo principa subsidiarnosti, ali konfliktov glede odgovornosti med institucijami EU, državami članicami in ustavno priznanimi regijami držav članic.

Politične stranke

Politične stranke morajo igrati pomembno vlogo v napredovanju evropske politične integracije. Zeleni se zavzemamo za transnacionalne sezname. 10 % sedežev EU bi moralo biti alociranih za pan-EU sezname. Zato na evropskih volitvah vsak državljan odda dva glasova – enega za nacionalno stranko in enega za evropsko stranko. Evropske stranke lahko zgornje kandidate na njihovih listah nominirajo za predsedstvo Komisije. To bi lahko dvignilo tveganje evropskih volitev.

Sodišče

Tudi evropsko sodišče bo ustavno sodišče Unije. Celotna uporaba zakonov EU bo predmet svoje pristojnosti, vključno s človekovimi pravicami. Možnost vračanja na sodišče bi morala biti izboljšana tako, da bi le-ta vključevala državljane, katerih pravice so kršene in skupne akcije okoljskih in družbenih NVO. Vsi akti v okviru sporazumov/pogodb bodo predmet njegove pristojnosti. Vsi člani evropskega sodišča morajo biti po zaslišanjih potrjeni s strani Evropskega Parlamenta.

Neposredno sodelovanje državljanov

Sodelovanje evropskih državljanov v procesih odločanja bo zagotovljeno z vključevanjem pravice državljanske iniciative, kot tudi evropskega referendumu. Osnutek zakona z vsaj milijonom podpisov pridobljenih v številnih državah članicah mora biti poslan Komisiji, da lahko le-ta sproži zakonodajno iniciativo, seveda v primeru, da je iniciativa v skladu z ustavo in predvsem z listino temeljnih pravic. Ta državljanska iniciativa ne vpliva na pravico iniciative Evropskega Parlamenta in Komisije, a obvezuje obe instituciji, da delujeta, ali (v primeru, da se odločita, da ne bosta uporabili večinskega glasovanja) javno razložita razloge brez neutemeljenega odlašanja.

4. BODOČE ŠIRJENJE EU

Širjenje EU iz osnovnih 6 v sedanjih 25 članic je bil uspeh, a vendar, brez rešitve trenutne ustavne krize EU, v prihodnosti ne bo več širjenja razen Bolgarije in Romunije, že zaradi pravnih ovir, ki jih narekuje Nicejska pogodba.

EU se je korektno držala svojih obveznosti do Hrvaške in Turčije. Pozdravljamo začetkov pogajanj s tema državama. Vedno smo poudarjali kje vidimo pomanjkljivosti reform teh držav in seveda bomo nadaljevali z zanesljivo a kritično podporo obema državama. Proces vstopnih pogajanja je po naravi odprt, cilj pa je članstvo. Kot že v preteklosti bi z veseljem sprejeli odločitve Švice, Norveške in Islandije, da se pridružijo. Evropska perspektiva za zahodni Balkan mora ostati trdna: stabilizacija in mira na Balkanu morata ostati ključni prioriteti EU v naslednjih letih. Zato želimo, da ima EU skupno strategijo za to regijo. Nivo regionalnega sodelovanja med državami zahodnega Balkana je pomemben indikator njihove pripravljenosti za članstvo v EU, a konec koncev je potrebno vsako državo oceniti na podlagi njenih prednosti in izvesti pogajanja za članstva glede na časovne roke posamezne države.

Danes možni začetki pogovorov o pridružitvi Ukrajine in ostalih vzhodne evropskih držav ležijo za zgodovinskim horizontom. Videli bomo, če se bo to spremenilo tekom naslednjih 25 let. Obstaja evropska perspektiva za Ukrajino, Belorusijo in Moldovo. Časovna perspektiva za nekatere izmed teh držav, pa je vidna na zelo dolgi rok in je odvisna tudi od dejanskega napredka institucionalnih reform EU. Medtem pa se EU ne bi smela obotavljati pri okrepitvi sodelovanja s temi državami. Za Zelene so kriteriji, ki so bili postavljeni v Copenhagenu leta 1993 centralni mejniki za pripravljenost katerekoli kandidatke, da vstopi v EU. O teh kriterijih se ne pogaja.

5. (KAKO) BOMO DOBILI EVROPSKO USTAVNO POGODBO?

Zeleni smo prepričani, da EU bolj kot kdajkoli potrebuje ustavni dogovor, ki bo okrepil parlamentarno demokracijo, transparentnost in pravno državo, ustalil osnovne pravice, razvil državljanstvo in povečal zmožnosti Unije, da učinkovito deluje doma in na tujem.

Iz naše perspektive, more EU ponovno sprožiti ustavni proces – hkrati pa radikalno izboljšati njeno izvajanje političnih nalog. Demokratizacija in nadaljnji koraki, s katerimi bi utrdila evropsko ustavno pogodbo se morajo izvajati »z roko v roki« s spremembo politične orientacije EU, ki bi se izvedla s sprejemom iniciativ in pravil, ki ustrezno odgovarjajo strahovom in potrebam prebivalcev. To med drugim pomeni reševanje problemov, s katerimi se ljudje srečujejo na družbenem, ekonomskem, energetske in okoljskem področju. Sprejemanje Unije se bo okrepilo le, če bodo državljani čutili, da se EU ne osredotoča le na ustvaritev enotnega trga, temveč tudi na instrument, ki je primeren za reševanje trenutnih izzivov.

Med procesom ratifikacije, ki je v teku, je postalo očitno, da veliki deli ustave niso bili res sporni. Listina temeljnih pravic, večji del prvega dela in vrsta inovacij v tretjem delu ustave so bili tekom procesa ratifikacije deležni le malo kritike, ali celo nobene. Še več; potrebno je najti večji konsenz glede določenih izboljšav, kot so okrepitev iniciativ državljanov, uveljavljanje evropskega referendumu, ponovno reševanje nasprotij med družbenimi cilji.

Mislimo, da rešitev, ki jo trenutno predlagajo konservativci in socialni demokrati ni ustrezna. Ta rešitev je osnovana na dodatnem protokolu za države, ki so zavrnilo ustavo, s predvidevanjem, da bo to omogočilo premik z mrve točke, ki sta jo ustvarila neuspela referendumu v Franciji in na Nizozemskem. Ustavna kriza teh dimenzij se ne more rešiti z upoštevanjem predhodnih rešitev, ki so bile uporabljene za reševanje preteklih neuspešnih referendumov na Danskem in/ali na Irskem.

Hkrati pa zavračamo vse predloge nadaljevanja s sedanjo Nicejsko pogodbo in prilagajanjem le-te, da bi bila operativna v primeru, da bi se pristopna pogajanja s Hrvaško in ostalimi balkanskimi državami zaključila.

Zeleni smo prepričani, da bomo potrebovali novo konvencijo, da rešimo trenutne zastoje. Nova konvencija naj bi bila zgrajena na osnovi, ki jo je postavila 1. konvencija, zato zavračamo vse poskuse, da se ponovno pričnejo pogajanja glede popolnoma nove pogodbe.

Menimo, da bi se ustavna pogodba kot je sedaj morala in bi se lahko izboljšala. Konvencija mora prejeti jasno pooblastilo, ki naj vsebuje odstranitev političnega dela (del III) ustave in izdelavo jasnih ločnic med klavzulami o reviziji za ustavo (okvirno deli I, II in IV) in pogodbo (okvirno III del). Nova ustava bi se lahko uvedla po francoskih volitvah, pod nemškimi predsedstvom. Močna politična obveza, da se izrabijo vse možnosti nove konvencije z namenom temeljitega izboljšanja socialne dimenzije, bi tudi morala biti del rezultata procesa. Predstavniki civilne družbe bi morali biti vključeni v delo nove konvencije. Ustavni del se lahko imenuje »ustava« le v primeru, da je jednat in berljiv, da vsebuje zavezujoče temeljne pravice in predstavlja demokratično arhitekturo. Tako dopolnjena Ustavna pogodba, se pravi resnični ustavni rezultat dela konvencije, bi morala biti ratificirana s pan-EU referendumom z dvojno večino (dvotretjinsko večino) vzporedno s prihajajočimi evropskimi volitvami v letu 2009. Glede točnih načinov bi se morala dogovoriti nova konvencija in evropski svet v drugi polovici leta 2008. Zeleni se bomo zavzemali za izvedbo referendumu po celotni EU.

Prepričani smo, da ta predlog, ki zahteva, da evropski državljani prelomijo zastoj, najboljši način da premagamo krizo evropske ustave. Skupna ustavna odločitev, ki ne vključuje le političnih institucij EU, temveč tudi evropsko javnost in vsakega državljana je primeren odgovor na ozko, nacionalistično delovanje in nacionalne razdeljenosti. Močno verjamemo, da noben manj drastičen ukrep ne bo prinesel rezultatov in da bodo evropski državljani, ko bodo pozvani, da vzamejo zgodovino kontinenta v svoje roke, premaknili Evropo naprej. Znotraj tega konteksta podpiramo politične iniciative, ki promovirajo politično podkrepljeno sodelovanje s ciljem pospešiti proces evropske integracije. V tem kontekstu bi želeli izpostaviti, da bi morale oblike okrepljenega sodelovanja promovirati doseganje ciljev Unije, ohranjanje njenih interesov, okrepitev procesov integracije in biti ob vsakem času odprte do vseh držav članic. Želimo tudi poudariti, da te možne oblike sodelovanja ne bi smele biti implementirane v škodo prizadevanj, da bi brez nepotrebnih zadržkov prišli do evropske ustave.

6. ZELENEČA EVROPA

Da bi izboljšali delovanje EU, da bi zgradili novo zaupanje v evropske institucije in da bi bolje izpolnili zahteve državljanov EU, mora EU, kjer je potrebno, oceniti in preusmeriti svoje osrednje politike. Ozelenitev svoje orientacije bo EU pomagala delovati v skladu z resničnimi potrebami in pričakovanji državljanov. Evropski Zeleni ponujamo »ozelenitveno« strategijo, ki jo vodi naša vizija evropske prihodnosti.

V nasprotju z glasovi Zelenih, je bil proračun EU za obdobje 2007 – 2013 sprejet v Evropskem Parlamentu. Namesto, da bi se raziskovalo človeške vire in znanost, da bi EU postala regija, ki je najbolj usmerjena v znanje na svetu, je večina sredstev še vedno alocirana na področju kmetijstva in strukturnih skladov. Zeleni moramo razviti dolgoročno strategijo planiranja v prihodnost usmerjenega proračuna.

Evropa kot mirovni projekt

EU je bila zgrajena na projektu miru, skupnem vsem evropskim državam in kot tak bi moral obstajati tudi v prihodnosti. Grozote druge svetovne vojne so Evropejce naučile, da uporabo sile ne vidijo kot uveljavljanje temveč kot poraz. EU je dokaj uspešen poskus zamenjave zakona močnejših z močjo zakona. Za reševanje konfliktov brez uporabe zastraševanja in nasilja, in z uporabo pravil, pogajanj in pristojnosti. Zato večina Evropejcev podpira multilateralne organizacije, kot so Združeni Narodi, in Mednarodno kazensko sodišče. Evropejci so proti vojaškim silam, dokler niso izrabljeni vsi možni poskusi rešitve konflikta na miren način. Na žalost pa so si državljani EU bolj enotni, kot njihovi politiki. Zaradi nesoglasij med vladami, je EU prepogosto odsotna na svetovnem odru.

Evropski Zeleni se ne moremo sprijazniti s temi paralizirajočimi delitvami. Pomanjkljivosti in napake ameriške zunanje politike pri reševanju sedanjih varnostnih groženja, kot so terorizem, razširitev orožja za masovno uničenje, organiziranega kriminala in klimatskih sprememb s vse preveč očitne. EU, ki predstavlja in izvaja/vrši širši koncept varnosti, bi morala prevzeti večjo globalno odgovornost. Aktivnosti, ki so spojile evropske države skupaj, bi morale postati zunanje moči EU; diplomacija, kulturni dialog, korektno trgovanje, razvojna

pomoč in promocija mednarodnega prava. Evropa bi morala postati območje brez jedrskega orožja.

Vloga Evrope, ki je pripomogla pri uveljavitvi pozitivnih podpornih institucionalnih sprememb v Severni Irski, na Škotskem, Walesu, Kataloniji in Baskiji, mora biti ojačana, da ji omogoči pomoč pri reševanju notranjih konfliktov med državami članicami EU, predvsem pri varovanju manjšin in narodov brez držav, ter tako pripomore h gradnji mirne prihodnosti.

Državljeni Evrope podpiramo integrirano evropsko notranjo in varnostno politiko. Evropa potrebuje ministra za zunanje zadeve predvidenega v ustavi, a hkrati se mora znebiti vetov. Kot korak proti bolj učinkovitemu odločanju mora večinski del sveta ministrov odločati glede predlogov, ki jih predlaga minister EU za zunanje zadeve. Hkrati pa bi se morala povečati odgovornost ministra EU do Evropskega parlamenta. EP bi moral dobiti moč formuliranja zavezujočih smernic v zadevah zunanje politike in resnične moči v kontroliranju zunanjih politik EU. Kadarkoli ima EU skupno pozicijo, bi minister EU moral zagovarjati to pozicijo v Varnostnem svetu ZN. Končno pa bi EU v Varnostnem svetu morala imeti lastne permanentne sedeže.

Tudi kot civilna moč, EU potrebuje svoje vojaške metode. To so zadnja sredstva, ko sta preventiva konflikta in management civilne krize že propadla. EU ne bi več smela biti odvisna od NATA za vzdrževanje miru na evropskem kontinentu vključno z zahodnim Balkanom. To ne zahteva več vojaških posegov. Zahteva pa boljše sodelovanje, jasnejšo distribucijo nalog in integracijo vojaških zmožnosti. Jedrska, kemična in biološka orožja pa ne smejo nikoli biti del instrumentov vojske EU. Sedanja jedrska, kemična in biološka orožja pa morajo biti prepovedana.

EU bi morala prevzeti pobudo za globalno razorožitev in pričeti s pogajanjem za odstranitev vsega orožja za masivno uničenje s svojega teritorija, ter postopno konverzijo vojaških stroškov in produkcij v družbeno koristne in okoljsko trajne.

Vojaška posredovanja bi morala vedno biti izvršena v skladu z Ustanovno Listino ZN, s ciljem doseči trajni mir, ne pa varovanje dobaviteljev nafte in podobno. Evropsko sodišče bi moralo imeti pristojnost nad zunanjo in varnostno politiko EU. Vojaške operacije bi morale zahtevati privolitve tako Evropskega parlamenta, kot tudi nacionalnih parlamentov sodelujočih držav članic in mandata ZN. Pod nobenim pogojem pa se vojaške sile EU ne smejo uporabiti za zavračanje beguncev ali kot notranja policija. EU se odpoveduje izvozu vojne opreme z namenom, da promovira mir in razoroževanje in zato bi moral biti kot prvi korak Pravil Evropske unije o ravnanju pri izvozu orožja pravno zavezujoč, poleg tega pa bi moral biti sprejet sporazum o trgovanju z orožjem. EU podpira Evropo brez jedrskega orožja in prepoved jedrskega orožja nasploh. Skupna zunanja in varnostna politika EU ne sme povzročati strahu pri evropskih sosedih ali lastnih prebivalcih; mora pomagati zgraditi medsebojno zaupanje.

Gradnja trajne prihodnosti

Osnova izboljšane varovanja okolja in virov je ena najpomembnejših nalog evropskih političnih vodij. Je pa tudi ena izmed glavnih aktivnosti, katere prebivalci EU pričakujejo od Unije. Glasovanja Evro barometra kažejo, da več kot dve tretjine prebivalcev želi, da pristojni za odločanje enakovredno obravnavajo okoljske, ekonomske in socialne politike. A medtem, ko se nekatera področja izboljšujejo, se povprečno pritisk na okolje povečuje. Popolna

globalna poraba naravnih virov je ocenjen na približno 20 procentov nad zmožnostjo pridelave planeta. Povprečen državljani EU-25 porabi več kot dvakratnik globalnega povprečja.

To je očitno nevzdržno. Vpliv, ki ga ima vzorec naše produkcije in porabe na okolje moramo zmanjšati na zmerne nivoje, ali pa bodo ceno za to plačale bodoče generacije. Poraba virov in storitev na področju ekologije mora biti enakovredno deljen; alternativa je povečanje konflikta zaradi zmanjševanja virov.

EU je vpeljala določene izboljšav v varovanju okolja v vsako izmed držav članic. V nekaterih državah ukrepi za varovanje okolja prihajajo večinoma iz EU. V drugih, ki so imele visok standard varovanja okolja, pa je pripeljala do znižanja tega standarda.

Zaskrbljujoče se zadnjih nekaj let kaže sprememba v napačno smer EU. Okoljskim zadevam se pripisuje nižje prioritete, kot »konkurenci« v npr. kemijski politiki, transportu in energetiki. Sprevideti moramo, da j ekološko trajna uporaba naših virov dolgoročno predpogoj za zaposlitve in ekonomski napredek in lahko le-ta na dolgi rok celo izboljša.

Še posebej prosti pretok dobrin ne sme imeti višje prioritete kot varovanje okolja in zdravja. To velja znotraj EU in v odnosih med EU in ostalim svetom. V odsotnosti primernih okoljskih in konkurenčnih zaščit ima lahko nadaljnja tržna integracija resne posledice tako na okolje kot tudi na okoljsko politiko.

Osnovni principi okoljske politike EU, načelo "onesnaževalec plača", preventivni princip in princip čiščenja onesnaženosti pri viru so pomembni in morajo biti implementirani. To vključuje boljše uveljavljanje okoljskih standardov in uredb EU. K tem principom je potrebno dodati nadomestni princip za nevarne kemikalije, princip ohranjanja biodiverzitete in princip ohranjanja porabe virov in vpliva na okolje znotraj pravičnega dela okoljskega prostora ali ekološkega odtisa Evrope.

Pri upoštevanju, da je eden izmed najresnejših problemov s katerimi se trenutno sooča svet spreminjanje podnebja, mora EU močnejše delovati za ustavitev globalnega segrevanja. Možni instrumenti bi lahko bili vseevropska obdavčitev kerosina, ali evropski ekološki davek. Pospešiti moramo razklopitev povečanja gospodarske rasti od povečanja porabe virov in vpliva na okolje. Poraba virov in okoljski vpliv morata biti absolutno zmanjšana.

Integracija skrbi za zaščito okolja in živali v ostale politike EU, kot to zahteva ustavna pogodba, mora biti vključena v prakso. Predvsem pa potrebujemo fiskalno okoljsko reformo, kjer sta poraba virov in vpliv na okolje obdavčena, ostali davki ali viri financiranja pa so zmanjšani. Kmetijska politika EU bi se morala drastično preobrniti proti ekološkemu pridelovanju, skrbi za živali in korektnemu trgovanju. Izvozne subvencije za kmetijske produkte so ustavljene.

Potrebno je tudi postopoma ukiniti okolju škodljive subvencije. Ostala prioriteta področja za povečano integracijo okoljskih zahtev v sektorske politike so raziskovanje, strukturni skladi, ribogojstvo, transport in energetika.

Euratom mora biti ukinjen ali popolnoma predelan v agencijo za trajno transformacijo našega energetskega sistema. Države, ki so razvile bogastvo med obdobjem nizkih cen fosilnih goriv imajo sredstva in odgovornost, da razvijejo in uvedejo tehnologijo, ki je čista, učinkovita in

vedno bolj osnovana na obnovljivih virih. To bi moral biti osrednji cilj evropskih raziskav in razvoja.

Lahko dosežemo cilj trajne Evrope z atraktivno kvaliteto življenja, a to bo zahtevalo spremembo osredotočanja odločevalcev na vseh nivojih. Zahtevalo bo re-orientacijo politik, raziskav in investicij in ponovno pretehtanje zastaranih idej o tem, kaj je pomembno za dobro življenje. Stranka Evropskih Zelenih in njene nacionalne partnerske stranke bodo nadaljevali s skupnim delom za konkretne akcije za doseganje tega cilja na evropskem, nacionalnem in lokalnem nivoju.

Krepitev evropskega socialnega modela

Samo če je družbena dimenzija EU okrepljena in jo kot tako dojemajo državljani, se bo javna podpora za proces integracije povečala.

Za Zelene trajni razvoj evropskih družb popolnoma zajema socialno dimenzijo; preprosto si ne moremo zamišljati, da bi EU omejila svojo vlogo pri promoviranju Evrope kot integrirane ekonomskega in finančnega trga, medtem, ko bi ignorirala potrebo po socialni koheziji in izboljšanju delovnih pogojev evropskih državljanov in ljudi po celem svetu.

Zavedamo se, da večji del trenutnih vlad zagovarja, eksplicitno ali *de facto*, Evropsko Unijo, ki bi delovala le kot enoten trg in postavila sistem nacionalne blaginje v prosto medsebojno konkurenco, kar bi jih pripeljalo (kot tudi fiskalne in okoljske varovalne sisteme) do spiralnega nižanja. Temu Zeleni odločno nasprotujemo.

Za Zelene morajo imeti sistemi socialnega skrbstva, da bi bili trajni in uspešni, široko podporo med tisto populacijo, ki so ji namenjeni in biti sestavljeni glede na njene skupne vrednote. Ker se le-te lahko razlikujejo od države do države, sledi, da ne obstaja skupna oblika sistema socialnega skrbstva in da bi v osnovi morala izbira sistemov – in načinov, kako bi le-ti lahko bili izboljšani in okrepljeni, tako da bi lahko vzdržali opustošenje oblike globalizacije, ki se zanaša na kombinacijo proste trgovine in avtoritarnih režimov (značilen primer je Kitajska) – biti v rokah države članice. Sodelovanje med katerikoli državami, z namenom, da bi dosegli večjo konvergenco je lahko le prostovoljno, a vsekakor dobrodošlo. To pa ne pomeni, da EU ne bi imela nobene vloge v socialni politiki. Ravno nasprotno. Poleg monetarne unije mora EU postati socialna unija. Res je, da se mora EU soočiti z novimi tveganji, ki jih je pripeljala globalizacija, se pravi, konkurenco med nacionalnimi sistemi in pešanje evropskega socialnega »blaga«. Prvo mora unija zagotoviti, da njeni zakonodajni ukrepi in politike v ekonomski, finančni in svetovno trgovinski domeni *de facto* ne ošibijo ali onemogočijo socialne politike držav članic. Celotno ravnovesje politike EU se mora premakniti v prid socialnim in okoljskim vidikom.

Glede služb splošnega interesa, Zeleni smatramo, da javne dobrine, kot npr. izobrazba, zdravje, voda ne bi smele biti predmet tržnih mehanizmov. V ostalih domenah, predvsem kar se tiče dobrin širše ekonomskih interesov, npr. javni transport, bomo Zeleni vedno smatrali možnost, da organi oblasti uporabijo tržne mehanizme kot npr. kontrolirano konkuriranje (konkurenčni razpisi...), da učinkovito porabijo davkoplačevalčev denar in hkrati zagotavljajo visok nivo kvalitete storitev. Izbira med liberalizacijo ali ne, bi morala biti prepuščena – upoštevajoč konkurenčnost in državne zakone – primernemu lokalnemu, regionalnemu ali nacionalnemu nivoju; ne da se dovoli uporabo nedovoljenih monopolističnih prednosti na

trgih, ki so liberalizirani; Zeleni torej podpiramo recipročne principe, se pravi, da podjetja, ki imajo »notranje« pogodbe z javnimi službami, ne bi smela sodelovati v konkuriranju na odprtih trgih. Zeleni smo prepričani, da potrebujemo skupno evropsko davčno politiko, da bi ustavili usodno konkuriranje med državami članicami. Kot prvi korak, Zeleni smatramo, da bi morala EU določiti minimalno stopnjo obdavčitve podjetij, kapitala in onesnaževanja okolja in tako preprečiti prosto konkurenco med državami članicami ter jim dovolila, da imajo sredstva za ustanavljanje sistemov socialnega skrbstva na zadosten in bolj uravnotežen način (vedno le iz dela). Menimo, da bi morala EU določiti tudi socialne in fiskalne kriterije konvergence na nivoju revščine otrok in dolgotrajne brezposelnosti.

EU bi morala spodbujati države članice, da določijo minimalni nivo sredstev za preživetje, ali osnovne plače, upoštevajoč nacionalne razlike, ter tako zagotoviti spodnjo mejo učinkov natečaja. EU bi morala zagotoviti okvir za kolektivne delovne sporazume širom EU, ki bi pokrivali teme, kot so delovni pogoji, usposabljanje, plače; evropska komisija bi morala imeti avtoriteto, da so taki sporazumi zavezujoči za vsa podjetja v posameznem sektorju. EU bi morala tudi okrepiti svojo politiko na področju nediskriminacije, še posebej diskriminacije na podlagi spola, etničnega izvora, invalidnosti in spolne usmerjenosti. Okrepiti bi morala tudi pravila za promocijo socialno in okoljsko zavednega trga.

Potrošniške pravice in varovanje zdravja

Velike grožnje v zvez s hrano in zdravjem zadnjih let (BSE, Dioksin, salmonela, kontaminacija z GMO in MPA, itd.) so omajale potrošnikovo zaupanje v hrano, predvsem v meso in predelano hrano, pa tudi v zmožnost politikov, da bi rešili te probleme. Medtem, ko je EU predlagala nekaj širokopoteznih predlogov za povišanje varnosti prehrane skozi celotno prehransko verigo, te iniciative ne zadostujejo in so jih države članice pogosto blokirale ali odložile. Mednarodno potrošništvo in presežni trgi potrebujejo zanesljiv sodni okvir ter odgovorno in zanesljivo trgovino tržnih partnerjev za pravično, družbeno in trajno potrošniško kulturo v Evropi. Okrepiti in informirati moramo potrošnike, se zavzemati za njihove zdravstvene in ekonomske interese, da zagotovimo uspešno evropsko ekonomsko politiko.

Previdnostni principi pridelave hrane, ki jih je sprejela EU ne smejo biti omejeni le na usedline in kontrolo končnih produktov. Dokazljivi standardi za zagotavljanje produktov zdrave prehrane se mora uveljaviti skozi celotno prehransko verigo, od procesa pridelave, kulture pridelka in krme do končne predelave, vključno z delovnimi mesti in okoljem. Te standarde zahteva uredba o organskem kmetijstvu v EU. Ti standardi bi se morali v prihodnosti razširiti tudi na pridelavo konvencionalne prehrane, najsi bo to kmetijstvo, ribištvo, ali ribogojstvo. Masovna proizvodnja mora držati striktna pravila za zagotavljanje primernih pogojev glede na vrste, ki jih prideluje.

Da bi proizvedli boljšo in bolj zdravo hrano, je potrebno:

- omejiti intenzivno agroindustrijsko pridelovanje s pomočjo odvratanja od intenzivnega kmetijstva in ribogojništva preko uveljavljanja okoljske in prehranske zakonodaje ter zakonodaje o dobrem počutju farmskih živali;
- oceniti vpliv ribogojstva, pri katerem se uporablja krmo živalskega izvora na globalni stalež rib in prehransko varnost v državah v razvoju;

- uvesti standarde, ki zagotavljajo varnost živil, ne da bi omejili potrebno fleksibilnost implementacije potrebne za vzdrževalne raznolikosti regionalnih in lokalnih živilskih produktov;
- povečati definicijo standardov kvalitete, da bi lahko vključili velike razlike, ki so prisotne v živilski kulturi in številne okuse;
- potrošnikom zagotoviti vse pomembne informacije o izvoru produkta in načinu pridelave glede na uredbe EU o informiranosti potrošnikov;
- učinkovito kontrolirati implementacijo živilske zakonodaje na vseh nivojih pridelovanja hrane;
- uporabiti preventivni princip skozi celotno prehransko verigo in vpeljati jasna pravila o odgovornosti
- stimulirati potrošnike za izbiro zdrave prehrane
- kontrolirati nepotrebno pakiranje hrane in promovirati okolju prijazno pakiranje.

A kvaliteta prehrane je le eden od aspektov za izboljšanje zdravja in pravic potrošnikov. Varovanje potrošnikov in javno zdravstvo morata biti prisotna v vseh evropskih politikah (industrijski, tržni, kmetijski, regionalni, živilski, itd.)

Zeleni priznavamo, da se zahteve potrošnikov po medicinskem pluralizmu, vključno z alternativno medicino povečujejo. EU bi morala podpreti zahteve potrošnikov po večji svobodi odločanja ter zahtevah po večji informiranosti in strokovnosti.

Soočanje s tveganjem novih epidemij

Zeleni priznavamo povezavo med povečanimi obolevanji, kot so alergije in respiratorne infekcije ter vedno večji pritisk na naše okolje zaradi pesticidov, kemikalij in ostalih onesnažujočih substanc.

V tem okviru se Zeleni zavzemamo za uvedbo močne direktive glede REACH. Direktiva se v veliki meri zdi nezadostna, tako na nivoju procesov kontrole, kot tudi na nivoju seznama nevarnih substanc. Kontaminacija s strupi zaradi kemikalij in zažiganja smeti se mora ustaviti. Rigorozna ocena tveganja mora biti zagotovljena.

Hkrati pa se soočamo z novimi svetovnimi izbruhi. Ptičja gripa, AIDS, SARS, malarija prehajajo le meja držav, temveč tudi meje vrst in vplivajo na ljudi. Glede na sporazume ima EU jasne odgovornosti, vključno z državami članicami, za preprečevanje bolezni in varovanje zdravja ljudi.

Še več, Grki se zavzemajo za povečanje pravic organizacij za varovanja potrošnikov. Direktive o prodaji od vrat do vrat, potrošniških kreditih, prodaji na daljavo, paketna potovanja in odgovornosti za proizvode bi morale biti okrepljene.

Zelena ekonomska vizija Evrope: redefiniranje tržne ekonomije skozi ekološke in socialne principe

Zeleni podpiramo pravila konkurence v ekonomiji, v primeru, da jih sestavljajo instrumenti usmerjeni k doseganju upravičenih in pravičnih ciljev, namesto, da so na primer sami sebi cilj.

Službe splošnega interesa, kot npr. zdravje, izobrazba in javni transport so stebri strategije trajnega razvoja. Evropa potrebuje močne in moderne službe splošnega interesa. Te službe že zavzemajo 35 % vseh zaposlitev v EU in so osrednjega pomena za razvoj uspešnejše ekonomije temelječe na znanju. Zato je nujno zagotoviti rast javne dosegljivosti in uporabe teh služb. Ob polnem spoštovanju subsidiarnega načela, morajo imeti organi oblasti, ki so demokratično odgovorni državljanom, na vseh nivojih svobodo odločanja glede financiranja in organizacije teh službe. Evropska zakonodaja bi se morala dodeliti pravno varnost tem načelom.

Politike EU morajo priznati invalidska podjetja in prostovoljni sektor. Ta sektor ekonomije, ki sega od zadrug do majhnih podjetij preko veliko in različnih oblik prostovoljnih organizacij, deluje znotraj okvira konkurence in ustvarja veliko zaposlitev v inovativnih ali rastočih sektorjih, kot sta okolje in službe za posameznike.

Zeleni se zavzemamo za mešane ekonomske sisteme javnih služb in privatnih podjetij. Konkurenčnost ni cilj, temveč instrument za izboljševanje kvalitete produktov in storitev, ki vodi k inovacijam in zmernim cenam. Zelena in socialna ekonomija pomeni, da bi morala konkurenčnost biti kompatibilna z zasledovanjem splošnih interesnih ciljev in še posebej socialna kohezija, varstvo okolja in korektno trgovanje, ki so osnove trajnega razvoja. Pomeni tudi, da bi moral biti kompatibilna z rastočim vplivom delavcev na politiko njihovih podjetij. To pomeni, da bi ob promoviranju manjših in srednjih podjetij, EU morala vključiti invalidska podjetja in zadruga v te politike.

Obstajajo ekološke meje ekonomskemu razvoju. To je razvidno predvsem pri vprašanju klimatskih sprememb. S prelomno točko tako-imenovane naftne krize (peak-oil crisis), ki naj bi se pojavila v naslednjih desetih letih, Evropa bolj kot kdajkoli potrebuje novo evropsko energetske kulturo. Potreben je masivni dvig obnovljivih energetskih virov, kot tudi povečane spremembe v načinu življenja ljudi, vzorcih potrošnje, načinov transport in trud na področju energetske učinkovitosti in ohranitve. Poleg tega, učinkovit in konkurenčen evropski energetski trg zahteva zmanjšanje tržne koncentracije. Regulatorni instrumenti, vključno s fiskalnimi orodji, bi se morali uporabljati za spodbujanje razvoja novih tržnih akterjev v sektorju obnovljive energije. Podobno bi moral biti razvoj ekonomije, osnovane na znanju, koherenten s strategijo trajnostnega razvoja. Raziskovalna in razvojna politika in inovativna politika bi se morale osredotočati na tehnologije prijazne okolju. Res je, da je eko-učinkovitost najbolj razvidna karakteristika modernih, naprednih ekonomij. V tem smislu pa je trg jedrske energije primer, kateremu ne bi smeli slediti. Poleg dramatičnih ekoloških in varnostnih posledic, to nasprotuje našim konceptom splošnega interesa in naši ideji konkurenčnosti. V smislu nakupne cene osiromašenega urana, so stroški v odstranjevanju odpadkov, kot tudi stroški, ki so potrebni za ureditev odlagališč veliko previsoki.

Makroekonomski politični instrumenti bi morali služiti potrebam evropske družbe. Spremembe iz marca 2005 bi morale pomagati paktu za stabilnost in rast, da prinese večjo naklonjenost na nacionalnih nivojih, medtem ko omogoča večje presežke na nivoju EU. Poudarek bi moral biti na javnih in privatnih investicijah usmerjenih v zmanjševanje nezaposlenosti. Kar Evropa zdaj potrebuje je dvig javnih in privatnih stroškov v eko-učinkovitih tehnologijah in njihovo razširitev v ekonomski produkciji. Tudi novo zakonodajo na področju tržnega posredništva bi bilo potrebno uporabiti za pospeševanje zahtev po taki tehnologiji. Tudi fiskalna politika bi morala služiti trajnemu razvoju. Evropa potrebuje več fiskalnega sodelovanja, ne le fiskalne konkurenčnosti, da bi obdržala in okrepila finančna sredstva potrebna za ambiciozne javne politike. V tem pogledu pa je potrebna evropska koordinacija okoljskih davčnih reform in obdavčitve podjetij.

Proračun EU bi morali pripeljati do nivoja, ki sovпада s političnimi kompetencami Unije. Vpeljava politik trajnega razvoja v kontekst razširjene EU s proračunom 1 % BDP ni nemogoča. Podobno pa bi se delitev teh stroškov morala osredotočati na reševanje prioritarnih potreb, vključno s trajnostjo, okoljsko inovativnostjo, skupno zunanjo politiko in politiko razvojnega sodelovanja.

Evropa kot akter za pravično globalizacijo

Popolnoma defenziven pristop proti globalizaciji je mrtva točka. Niti »prilagoditvena« paradigma osnovana na ideji, da je globalizacija fenomen, ki izhaja iz onkraj EU, in kateremu se mora EU prilagoditi; niti »varovalna« paradigma, osnovana na ideji, da bi EU (kot celota, ali na nivoju držav članic) morala zmanjšati svojo vpletenost v globalno ekonomijo, katero predstavljajo ovire prostega pretoka dobrin, storitev, kapitala in oseb – ne služi interesom državljanov EU, ali preostalega sveta.

Zeleni se zavzemamo za bolj ofenziven odziv EU, vloga katere se lahko odločilna v preusmeritvi trenutnih globalizacijskih procesov proti vsestransko zmagoviti strategiji. EU že predstavlja največjega ekonomskega akterja, zato bi morala v polni meri prevzeti svoje odgovornosti. Zato Zeleni zahtevamo, da se EU obveže, da bo zmanjšala svoje negativne vplive na globalni ekosistem. Izbira za obsežno eko-učinkovito strategijo znotraj EU je pogoj za pravično globalizacijo.

Enako pa zahtevamo, da se EU obveže, da bo obrnila negativne socialne vplive globalizacije v pozitivne vplive, predvsem v državah v razvoju. EU bi morala uporabiti svojo ekonomsko težo da omogoči pravočasno realizacijo tisočletnih ciljev ZN in upoštevanje temeljnih delovnih pravic. Da bi preprečili socialno neo-kolonizacijo, mora biti ta proces razvit v tesnem sodelovanju z državami v razvoju.

Zeleni spodbujamo regionalen-kontinentalen proces integracije v ostalih delih sveta, osnovan na demokratičnih vrednotah in polnem spoštovanju človekovih pravic (Afrika, Latinska Amerika, itd.).

Zeleni spodbujamo razvoj služb splošnega interesa. Zavedamo se ključne vloge, ki jo organi oblasti igrajo v gospodarskem razvoju EU, kot tudi na tujem. Pristojne oblasti bi morale biti sposobne izbirati, katere javne služne in službe splošnega interesa se izvamejo iz pravil konkurence.

Zeleni vidimo ohranjanje in povečevanje učinkovitosti javne porabe kot obvezo. Znotraj EU, kot tudi na tujem, preveč restriktivne fiskalne in denarne politike predstavljajo ovire, ki organom oblasti preprečujejo korektno reševanje okoljskih in socialnih potreb.

Zeleni podpiramo politiko raziskav in razvoja (R & R), ki je koherentna s trajnim razvojem; R & R in inovacije bi se morala osredotočati na okolju prijazne tehnologije; temeljne raziskave bi morale biti vsaj enako razvite kot uporabne raziskave; znotraj EU, kot tudi na tujem, bi morale prednostno vlogo imeti izobraževanje.

Da bi EU bila globalni ekonomski akter, potrebuje primerne institucije. Nemogoče je, da bi EU igrala odločilno vlogo v reorientaciji trenutnih procesov globalizacije, dokler institucionalni okvir EU ne omogoči primerne konkurenčnosti na tem področju. Kompetence dodeljene EU

glede trgovinske politike (Člen 133) se morajo razširiti na zunanjo politiko in omogočati bolj koherentno politiko v mednarodnem finančnem prostoru. Sporazumi predlagani an tem področju morajo biti odobreni s strani Evropskega Parlamenta in Sveta. Na globalnem nivoju morajo biti ekonomske politike, razvoj in okoljska vprašanja vodena koherentno. Torej morajo WTO, UNEO in MOD postati stebri sistema ZN, z enakimi pravili demokratičnega odločanja. Za WTO, mora to biti razvidno v striktnem definiranju služb, ki spadajo pod vodstvo WTO. Javne službe bi morale biti izvzete. Spodbujamo institucije EU, da izkoristijo vse ukrepe, da bi zagotovili proces reformiranja WTO v proaktivni obliki.

Prosta trgovina mora biti kompatibilna s korektno trgovino. To pomeni, da morajo cene izražati realne socialne in okoljske stroške povezane s proizvodnjo in transportom. Zeleni se zavzemamo za idejo omejevanja dostopa do evropskega trga dobrinam, katerih proizvodnja in/ali distribucija nasprotuje osnovnim družbenim in okoljskim zahtevam, npr. konvencijam MOD. To tudi pomeni, da mora Evropa dajati vzor in prenehati s hiperprodukcijo kmetijskih proizvodov. Presežek je trenutno s pomočjo subvencij pod ceno izvožen na tuje trge, vključno s trgi držav v razvoju.

Trajnost bi morala biti prirojena vsem razvojnim politikam. Cilji razvoja morajo biti osnovani na principih človekovih pravic, preventivi konfliktov, demokratičnem sodelovanju in opolnomočenju žensk, kot tudi na energetski učinkovitosti, pravicah potrošnikov in ohranjanju okolja. EU bi morala konkretizirati svoje obveze, da bi zbrala finančna sredstva namenjen državam v razvoju. Davek tipa Tobin ("Tobin type tax") na premike kapitala mora biti ustvarjen z dvostranskim ciljem – bojem proti finančnim špekulacijam in zbiranje sredstev za razvoj. Predani smo dosegu našega cilja, ki ga predstavlja 0,7 % Uradne razvojne pomoči (URP) do leta 2015, izključujoč olajšave bremena dolga akreditacije URP. Proces doseganja tega cilja bi moral biti pospešen v vseh državah članicah EU. Hočemo, da si EU ustvari načine in mehanizme za boj proti pranju denarja, fiskalnim goljufijam in utaji davkov na evropskem in svetovnem nivoju.

Demokracija, raznolikost in pravna država

Za Zelene demokracija predstavlja temeljno vrednoto. Demokracija vključuje pravično zastopanje, sodelovanje državljanov in direktni demokratični instrument. Vedno več kritik je na račun meja demokratičnega vključevanja med evropskimi državljani. Zeleni se priključujemo zahtevi po razširitvi instrumentov, ki omogočajo boljšo civilno sodelovanje. Eden izmed instrumentov, ki bi lahko postal novi vir demokratične legitimnosti EU in njene ustave je vseevropski referendum. Drugi instrument je popularna iniciativa, ki bi lahko ustvarila nove čezmejne vezi med državljani, NVOji in političnimi strankami, ki bi skupaj vodili kampanije. V evropski civilni družbi, NVOji, ki predstavljajo družbene, kulturne, pravne in okoljske interese igrajo pomembno vlogo. Te skupine bi morale pridobiti večji dostop do političnih odločitev na nivoju EU. Zato Zeleni podpiramo NVO-je pri pridobivanju posvetovalnega statusa s tistimi institucijami, ki so pomembne za njihovo področje delovanja in pridobivanje boljšega dostopa do Evropskega sodišča.

Organiziran kriminal je povečeval svojo vključenost tudi v okoljskem sektorju: management odpadkov, javna dela in gradnje, poraba subvencij EU je še posebno tvegana, z vsem kar zadeva podkupovanje, pranje denarja in kršenje pravne države. EU bi morala takoj ustanoviti proti-mafijske enote, pozvati OLAF, da naredi isto in lansirati usmerjeno vseevropsko kampanjo ozaveščanja o pravni državi.

Dostop do kulture za vse, prepoznavanje in varovanje vseh kultur in promocija evropskih jezikov v njihovi celotni raznolikosti morajo biti zagotovljeni in podprti s strani EU.

Prepoznavanje našega jezika in kulture, ter svobode, da ju uporabljamo in se ju učimo v šoli so temeljne pravice. Tako imenovane manjšinske kulture in jeziki, ki so še vedno živi v nekaterih teritorijih EU morajo biti prepoznani.

Čeprav je kultura trenutno stvar nacionalne politike, izmenjave in križanja med različnimi evropskimi kulturami predstavljajo možnosti. Da bi dvignili zavedanje koristi razširjanja te kulturne raznolikosti kolikor široko mogoče, moramo povečati kulturne izmenjave, kot na primer programi tesnega sodelovanja med mesti in vasmi.

Da bi pripomogli k okrepitvi občutka pripadnosti tej raznoliki evropski kulturi, moramo omogočiti čimveč mladim ljudem, da študirajo v drugih evropskih deželah, pa naj bo to s pomočjo akademskih ali poklicnih študijev. To pa lahko dosežemo s konkretnimi proračunskimi sredstvi alociranimi v programe izmenjave kot so Erasmus, Socrates or Leonardo.

Migracije

V zgodovini so se le redko pojavljale tako velike neenakosti med severom in jugom, med revnimi in bogatimi regijami, kot sedaj, ko se te neenakosti vidne zaradi globalizacije trgovinskih in informacijskih tokov. Velika števila priseljencev tvegajo svoja življenja v poskusu doseči obale Evrope v iskanju znosnega standarda življenja.

Ne le, da EU zavrača uzakonjenje integracije priseljencev brez bivalnega dovoljenja, izmed katerih je veliko žrtev trgovine z ljudmi, temveč poskuša prisiliti njihove izvirne države, da bi izseljencem zaprli meje v zanikanju pravice do svobodnega prometa navedene v Splošni deklaraciji človekovih pravic.

Navkljub visokim ograjam, najsi bodo še tako ostre kontrole meje, nelegalni priseljenci bodo še naprej prihajali, če ne drugače, zato, ker je v Evropi povpraševanje po njihovem delu. Ker migracije ne moremo ustaviti, moramo prenehati dojemati priseljence kot grožnjo. Prinašajo nam njihove talente in energijo. Priseljivanje moramo regulirati s pomočjo sprejema priseljencev na spodoben način in s pomočjo implementacije politike skupnega razvoja z regijami iz katerih izhajajo.

V uniji z notranjimi mejami to zahteva pristop širom EU. Evropska Komisija bi morala predstaviti in implementirati koncept koordinirane politike na tem področju. Interesi držav iz katerih prihajajo delovni priseljenci morajo tudi biti upoštevani. To lahko izvedemo npr. s promocijo oblik krožnega prehoda priseljencev, kjer priseljenci uporabijo veščine in kapital, ki so ga pridobili v Evropi za razvoj domače dežele. Bogastvo, ki ga predstavlja denar, ki ga priseljenci pošiljajo domov svojim družinam je daleč največji finančni vir teh držav.

Še več, EU bi morala nameniti še več sredstev za odpravo revščine in razvoj trajnih demokratičnih struktur v najrevnejših delih sveta. V primeru evropske politike glede beguncev je cilj zagotovitve upoštevanja ženevske konvencije v vseh državah EU propadel. Še vedno pa ni nobene alternative za evropski pristop. Edina možnosti preobrnitve spiralnega nižanja je nov, bolj demokratičen zakonodajni postopek, skozi katerega lahko Evropski Parlament izvaja svojo nedavno pridobljeno pravico soodločanja. Iskalci azila morajo biti obravnavani s spoštovanjem in dostojanstvom, medtem, ko čakajo na rezultate njihovih prošelj. Potrebno je

ustvariti solidarnost, da se prepreči preobremenjenost nekaterih držav EU, medtem, ko druge države skorajda nič ne prispevajo k varovanju beguncev. Dublinska konvencija, ki določa, da morajo iskalci azila oddati prošnjo v državi, kjer vstopijo v EU, bi morala biti bolj fleksibilna za tiste države, ki so pod večjim stresom. Končno, bi moral obstajati sistem zavetišč, ki si zasluži svoji ime in je resnično skupni, financiran iz proračuna EU.

Pravosodje

EU igra pomembno vlogo v borbi čezmejnega kriminala in terorizma. Zdaj pa rastoče sodelovanje pravosodja in policije prepogosto posega v temeljne pravice, kot sta pravica do zasebnosti in pravica do pravičnega sojenja.

V prihajajočih desetletjih bo vladam postala dosegljiva tehnologija, ki omogoča permanenten nadzor njihovih rezidenc. Zeleni ugovarjamo družbi, ki je podobna *Velikemu Bratu*. EU bi morala biti prvak temeljnih pravic. Te vključujejo princip nediskriminacije.

Ta princip bi se moral strogo uveljavljati in preprečevati, da bi vlade obravnavale večji del populacije kot osumljence terorizma. Če Evropi uspe vzdrževati svobodo in strpnost, lahko postane magnet za kreativne talente iz celega sveta.

Zato Zeleni želimo, da listina temeljnih človekovih pravic v najkrajšem možnem času postane zavezujoča za vse institucije EU. Želimo tudi, da evropska sosedna politika sistematično vključuje človekove pravice, kot del, ki ga je predala Agencija za temeljne človekove pravice. EU bi morala tudi pristopiti k Evropski Konvenciji o človekovih pravicah. Evropsko sestavljanje zakonov o pravosodju in domačih zadevah ne bi smelo več biti dolžnost nacionalnih ministrov, ki se zbirajo za zaprtimi vrati, temveč stvar soodločanja med Evropskim parlamentom in Svetom Ministrov. Vendar pa uporaba metode skupnosti na kriminalnem pravu zahteva restriktivno definicijo kriminala, za reševanje katerega bi imela pristojnosti EU. Eksplicitno bi moralo biti zapisano, da se boj proti resnemu čezmejnemu kriminalu ne prenaša na vprašanja, kot so splavi, prostovoljna evtanazija, ali lokalna prodaja mehkih drog. S širjenjem Unije, se širijo tudi različni etnični koncepti med njenimi državljani. EU, ki ne predstavlja teh raznolikosti bo smatrana kot grožnja nacionalnim in osebnim svobodam.

Ko so zgoraj omenjena preverjanja in zagotovila pripravljena, so lahko postopki dobro definiranega seznama čezmejnih zločinov, kot na primer goljufija pri proračunu EU, zaupani evropskemu javnemu tožilcu. Lahko si celo predstavljamo uvedbo evropske obveščevalne službe, ki bi omogočala sodelovanje med nacionalnimi službami, ki je trenutno ovirano. Demokratični nadzor nad takšnimi agencijami bi morala izvajati Evropski Parlament in nacionalni parlamenti. Tesno sodelovanje s Svetom Evrope lahko okrepi učinkovitost EU na področju človekovih pravic. EU mora imeti sedež v Svetu Evrope, katerega pa morajo predstavljati vladajoča telesa Agencije za temeljne človekove pravice.

ZAKLJUČEK

Evropski Zeleni trdno podpiramo nadaljnjo politično integracijo Evrope. Unijo potrebujemo, saj je pokazala sposobnost, da ustvarja in ohranja mir med članicami, saj le-tega nikoli ne moremo jemati kot samoumevnega, pa naj bo to znotraj ali zunaj Evrope. Unijo potrebujemo zato, ker izzivi globalnega segrevanja in ostalih okoljskih nevarnosti presegaajo zmožnosti, da

bi posamezne države same soočale z njimi. Unijo potrebujemo, ker nebrzdana konkurenca med nacionalnimi sistemi socialne varnosti vodi socialno kohezijo med deželami v spiralno nižanje. Unijo potrebujemo, ker bolezni ne poznajo meja. Unijo potrebujemo zato, da najdemo kritično maso, ki bo proizvajala nov – bolj zelen – val vrednot in tako odgovarjala masovni nezaposlenosti naših dežel. Unijo potrebujemo, da bo podpirala pravičnejšo globalizacijo, večje spoštovanje do kvalitete življenja svetovnega prebivalstva, večjo skrb za okolje in večno občutljivost za raznolikosti. Unijo potrebujemo, ker je naša skupna odgovornost – ne le odgovornost držav, ki trenutno tvorijo mejo EU – da poiščemo rešitev za migracije. Ti maloštevilni – a bistveni – primeri že predstavljajo nujnost skupnega integriranega delovanja na evropskem nivoju.

Seveda EU sama po sebi ni niti konec, niti rešitev za vse evropske probleme – kaj šele planetove: nekatere lahko rešujemo na nižjem nivoju: lokalnem, regionalnem, nacionalnem; nekateri drugi zahtevajo ekskluzivno globalni pristop. A v naši perspektivi, ne more nihče zanikati dosežkov ali pomembnosti EU pri reševanju nekaterih najnujnejših vprašanj, s katerimi se soočamo Evropejci.

Danes je EU na pomembnem razpotju. Neomajna vera ustanoviteljev se zdi že davno pozabljena, medtem ko je vizionaren pritisk, ki je vladal nad ponovno združitvijo kontinenta, po padcu Berlinskega zidu, izčrpal svoje moči. Evropa pluje pod vodstvom začasne (caretaker) Komisije; predlogi in odločbe so pogosto preveč birokratske in kažejo premalo zanimanja za okolje in ljudi; splošna podpora EU je na prevelikih mestih izpuhtela. Večina vlad držav članic goji kulturo konkurence namesto sodelovanja znotraj EU, ali uporablja grešnega kozla za nepopularne odločitve, ki jih hočejo ali morajo sprejeti na nacionalnem nivoju.

Da bi izkopal Unijo iz »jarka« potrebujemo nov zagon. To pa zahteva izpolnitev vsaj treh velikih pogojev. Prvi pogoj je, da se politični voditelji radikalno obrnejo stran od trenutnih ozkih politično pravih euroskeptičnih odnosov in odprto priznajo dodano vrednost – v bistvu nepogrešljivo potrebo – politične EU. Druga je, da začnejo usmerjati EU proti učinkovitemu reševanju velikih izzivov, s katerimi se soočamo Evropejci in ostali prebivalci Zemlje. Končno pa potrebujemo vse socialne akterje – NVO-je, sindikate, ... - oba sta mobilizirana na področju teh vprašanj in upravičeno zaskrbljena nad očitno nezmožnostjo in nepripravljenostjo trenutnega političnega vodstva Unije, da bi jih reševalo in našlo način, da bi skupno ustvarili pritisk s pomočjo katerega bi vsilili zgoraj opisane spremembe.

Evropski Zeleni smo pripravljene doseči ta izziv. Vemo tudi, da tega ne bomo dosegli sami in da nimamo vseh rešitev. Drugi na politični in družbeni sceni imajo vizijo, ideje in energijo, ki jih lahko doprinesejo in s katerimi bomo združili sile, da bi dali obliko prenovljeni Evropski Uniji. Ta dokument je naš prispevek k temeljni debati širom Unije – in tudi znotraj vsake potencialne države prosilke – o ponovni spodbuditvi Evropske Unije k zagotavljanju socialno in ekološko trajne prihodnosti Evrope.